

R Wieści Raniżowskie

Nr 113-114 • lipiec-sierpień 2006 • Cena 2,50 zł. • ISSN 1509-6025

W numerze między innymi:

Starostowie oraz Organizatorzy
zapraszają
na Gminne Dożynki,
które odbędą się 27 sierpnia 2006 r.
w Raniżowie

Wyjątkowo upalna pogoda (33°C w cieniu) nie była w tym przypadku przeszkodą i na to specyficzne widowisko przybyło setki osób, by aktywnie kibicować swoim strażakom. W takich zawodach szczególnie ujawniał się patriotyzm lokalny. Większość oczywiście stawiała na faworytów, czyli drużyny z OSP Raniżów, ale wielu po cichu liczyło, że być może tym razem uda się zmienić kolejność. Dlatego też szczególnie bacznie przyglądano się poczynaniom zawodników, a jeszcze bardziej chorągiewkom sędziów.

cd. na str. 3

Podkarpacki Związek Byłych Pracowników PGR realizuje w Domu Parafialnym w Raniżowie projekt edukacyjno - terapeutyczny „Ognisko” dla niepełnosprawnych dzieci i młodzieży z Gminy Raniżów. Projekt realizowany jest z Grantu przyznanego przez Fundację im. Stefana Batorego w ramach Programu Równe Szanse – Kolorowa Akademia ze środków Commercial Union Polska S.A. i Fundacji Agory, który jest realizowany od 01-07-2006 do 18-11-2006.

cd. na str. 16

Doroczne Święto Plonów Starostowie Dożynek

Danuta Szot – 35 lat, mąż Marian, dzieci: Paulina, Jacek, Andrzej. Prowadzi wraz z mężem gospodarstwo rolne o pow. 9,50 ha użytków rolnych w Raniżowie.

Józef Stępień – 44 lata, żona Elżbieta, dzieci: Joanna, Danuta, Stanisław, Hubert, Jan. Prowadzi gospodarstwo rolne o pow. 6,70 ha w Mazurach oraz „Usługowy Zakład Stolarski”. Ma zamiłowanie do koni i myślistwa.

oraz Organizatorzy zapraszają na
GMINNE DOŻYNKI 2006
które odbędą się 27 sierpnia 2006 r. w Raniżowie

Program dożynek:

- godz. 14³⁰ – uroczysta Msza św. z poświęceniem chleba i wieńców w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Raniżowie,
- godz. 15³⁰ – przejście na stadion sportowy,
- godz. 16⁰⁰ – wręczenie chleba przez starostów na ręce Wójta Gminy,
- godz. 16¹⁵ – korowód wieńcowy,
- godz. 17³⁰ – występ zespołu obrzędowego „Mazurzanie”,
- godz. 18⁰⁰ – występ kapeli ludowej „Raniżowianie”,
- godz. 18¹⁵ – występ zespołu „Grančan” ze Słowacji,
- godz. 18⁴⁵ – losowanie nagród w loterii fantowej,
- godz. 19³⁰ – festyn ludowy.

Imprezy towarzyszące: wystawa produktów rolnych, loteria fantowa, wystawa fotograficzna, degustacja potraw regionalnych.

STRAŻACKIE ZAWODY

W dniu 23 lipca 2006 r. na stadionie sportowym w Raniżowie odbyły się XXIII Gminne Zawody Sportowo-Pożarnicze dla jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu gminy. Organizatorem był Zarząd Gminny Związku OSP przy wsparciu finansowym Wójta Gminy Raniżów. W tegorocznej edycji wzięło udział 8 drużyn (2 z Raniżowa oraz po jednej z pozostałych jednostek, z tym że OSP Korczowiska nie brały w tym roku udziału).

Dh Marcin Samojedny z OSP Raniżów I dobiega do rozdzielacza.

Wyjątkowo upalna pogoda (33°C w cieniu) nie była w tym przypadku przeszkodą i na to specyficzne widowisko przybyło setki osób, by aktywnie kibicować swoim strażakom. W takich zawodach szczególnie ujawniał się patriotyzm lokalny. Większość oczywiście stawiała na faworytów, czyli drużyny z OSP Raniżów, ale wielu po cichu liczyło, że być może tym razem uda się zmienić kolejność. Dlatego też szczególnie bacznie przyglądano się poczynaniom zawodników, a jeszcze bardziej chorągiewkom

Slalom pomiędzy tyczkami w wykonaniu zawodnika z Porąb Wolskich.

Dh Michał z OSP Zielonka Startuje do sztafety.

sędziów. Jak uniesiono do góry czerwoną, to na trybunach dało się słyszeć pomruk niezadowolenia (oczywiście od kibiców z danej miejscowości), bo na konkurencjach strażackich, podobnie jak na piłce nożnej i leczeniu, każdy zna się najlepiej...

Dh Marcin Zimny z OSP Staniszewskie w fazie przeskoku przez płotek lekkoatletyczny.

Pierwszą konkurencją była sztafeta pożarnicza 7 x 50 m z przeszkodami. Po sygnale rozpoczynającym start zawodnik pierwszej zmiany dobiega do ułożonego na torze węża W-75, chwytając jeden z łączników z zadaniem rozciągnięcia węża na całą długość i połączenia z nasadą wlotową rozdzielacza. Następnie dobiega do strefy zmian i w tej strefie przekazuje prądownicę (pałeczkę sztafetową) następnemu zawodnikowi. Prądownica musi być przekazana z ręki do ręki - nie wolno jej rzucać. Po przyjęciu prądownicy zawodnik na drugim odcinku przeskakuje nad płotkiem lekkoatletycznym (76 cm). Następnie przekazuje (w strefie zmian) prądownicę kolejnemu zawodnikowi. Zadaniem zawodnika na trzecim odcinku toru jest przeskoczenie wyznaczonego „rowu” (2 m), nie dotykając linii wyznaczających tę przeszkodę i strefy pomiędzy tymi liniami. Po wykonaniu zadania przekazuje w strefie zmian prądownicę następnemu zawodnikowi. Na czwartym odcinku zawodnik pokonuje slalomem ustawione w rzędzie tyczki (3 sztuki ustawione co 1 m). Po wykonaniu zadania przekazuje w strefie zmian prądownicę następnemu zawodnikowi. Zawodnik na piątym odcinku przebiega po równoważni, zeskakując z niej poza linię końcową zeskoku z równoważni. Po wykonaniu zadania

cd. na str: 4

cd. ze str. 3

przekazuje w strefie zmian prądownicę następnemu zawodnikowi. Zadaniem zawodnika na szóstym odcinku toru jest pokonanie ściany (1,7 m). Po wykonaniu zadania przekazuje w strefie zmian prądownicę następnemu zawodnikowi. Zawodnik ostatniego, siódmego odcinka po dobiegnięciu do ułożonego węża W-52 i rozdzielacza łączy ze sobą w dowolnej kolejności rozdzielacz z węzem a wąż z prądownicą i dobiega do mety. W momencie przekraczania linii mety prądownica musi być połączona z węzem a przekraczający linię mety zawodnik nie może zasłaniać sędziemu miejsca połączenia.

Pokonanie ściany jest zawsze trudne ale i efektowne, w tym przypadku przez zawodnika z OSP Wola Raniżowska.

Na wynik drużyny składa się suma punktów uzyskanych za czas wykonania konkurencji oraz punktów karnych. Osiągnięty czas przelicza się na punkty, przyjmując zasadę 1 s = 1 pkt. Punkty karne przyznawane są za niezgodne z regulaminem wykonanie czynności przez poszczególnych zawodników. Gdy zawodnik popełni błąd, lecz powtórnie pokona przeszkodę prawidłowo, drużyna nie jest karana punktami karnymi (tak było w przypadku zawodnika z Porąb Wolskich, który spadł z równoważni, ale po krótkiej chwili powstał, wrócił i już prawidłowo pokonał tę przeszkodę).

Dh Krzysztof Białas z OSP Mazury na ostatnim odcinku sztafety.

Po tej konkurencji marzenia niektórych na zajęcie pierwszego miejsca już częściowo zostały rozwiane. Zdecydowanie najlepszy czas uzyskała drużyna Raniżów I - 60,97 s., znacznie dystansując rywali. Ale już apetyty na drugą pozycję mogły mieć drużyny z Zielonki, Mazurów, Posuch, Woli Raniżowskiej, Staniszewskiego, których czasy nieznacznie się różniły (obrazuje to poniższa tabela).

Zawodnik z OSP Posuchy pokonuje równoważnię.

Drugą konkurencją były ćwiczenia bojowe, które obejmowały:

- 1) dobiegnięcie do miejsca ułożenia sprzętu (podestu),
- 2) zbudowanie linii ssawnej,
- 3) zbudowanie linii głównej z 2-ch odcinków W-75,
- 4) zbudowanie 2-ch linii gaśniczych (po 2 odcinki W-52 każda),
- 5) uruchomienie motopompy i zassanie wody,
- 6) podanie 2-ch prądów wody ze stanowisk gaśniczych,
- 7) obrócenie tarczy prądem wody, przewrócenie pachołków.

Start drużyny OSP Raniżów II do ćwiczenia bojowego.

Po „bojówce” drużyna Raniżów I tylko potwierdziła swą klasę, uzyskując najlepszy czas – 48,30 s. I nawet prąd wody, który był podany ułamek sekundy za wcześnie na drugą linię gaśniczą, powodując całkowite zmoczenie druha Pawła Gila podczas łączenia dwóch odcinków węża W-52, nie miał wpływu na uzyskany wynik. Natomiast Wola Raniżowska straciła tutaj wiele, gdyż pompa w wyniku niedokładnego dokręcenia węża ssawnego nie mogła zassać wody.

Nad prawidłowym wykonaniem poszczególnych konkurencji czuwała komisja sędziowska z PSP Kolbuszowa pod przewodnictwem kpt. Rafała Fili.

Wyniki końcowe XXIII Gminnych Zawodów Sportowo-Pożarniczych

Nazwa jednostki	Punkty za sztafetę	Punkty za ćwic. boj.	Razem punkty	Zajęte miejsce
OSP Raniżów I	60,97	48,30	109,27	I
OSP Raniżów II	67,03	50,35	117,38	II
OSP Zielonka	68,53	53,00	121,53	III
OSP Staniszewskie	71,85	52,00	123,85	IV
OSP Mazury	69,63	55,00	124,63	V
OSP Posuchy	71,19	62,20	133,39	VI
OSP Poręby Wolskie	79,97	71,75	151,72	VII
OSP Wola Raniżowska	70,13	91,80	161,93	VIII

Wójt Jan Niemczyk, komendant Jan Ziobro i kpt. Rafał Fila wręczają puchary, dyplomy i nagrody dla dowódców drużyn.

Dowódca drużyny OSP Zielonka Władysław Makusak nadzoruje budowę linii gaśniczych. Przy rozdzielaczu Grzegorz Dec.

Zwycięska drużyna OSP Raniżów I wystąpiła w składzie: Marcin Samojedny – dowódca, Andrzej Ryczek – mechanik, Jan Woś – przodownik roty I, Konrad Wesołowski – pomocnik przodownika roty I, Rafał Ryczek – przodownik roty II, Paweł Gil – pomocnik przodownika roty II, Aleksander Woś – rozdzielaczowy, Michał Krudysz – łącznik, Paweł Jeż – zawodnik rezerwow.

Ogromnym zaskoczeniem było zdobycie III miejsca przez OSP Zielonka. Sukces tym bardziej miły, że poprzedni puchar zdobyty w takich zawodach był 18 lat temu – w 1988 r. Mieli

Komendant Jan Ziobro wręcza podziękowanie dla OSP Wola Raniżowska za udział w akcji przeciwpowodziowej.

Zadowolona z 3. miejsca drużyna OSP Zielonka. Od lewej: Bogusław Sikora – prezes, Grzegorz Sondej, Marek Marut, Sebastian Kazior, Rafał Dec, Grzegorz Dec, Jan Pełka, Andrzej Stec, Władysław Makusak.

Kąpiel druha Krzysztofa Kopcia zgotowana przez kolegów z drużyny po zakończeniu zawodów.

więc druhowie z Zielonki powód do zadowolenia, tym bardziej, że drugie miejsce było w zasięgu...

Wszystkim drużynom pogratulowali: wójt Jan Niemczyk i komendant powiatowy PSP bryg. Jan Ziobro, wręczając jednocześnie puchary, dyplomy i bony na zakup sprzętu strażackiego na wyposażenie jednostek.

Korzystając z uroczystej chwili komendant Ziobro wręczył podziękowania dla jednostek OSP Raniżów i OSP Wola Raniżowska za udział w działaniach przeciwpowodziowych w Mielcu.

Stanisław Samojedny

I miejsca Mazurzanek

Niedziela 2 lipca 2006 była dla zespołu „Mazurzanek” bardzo szczęśliwym, ale i pracowitym dniem. Tego właśnie dnia zbiegły się w czasie dwa konkursy, w których zespół bierze cyklicznie udział już od wielu lat.

Z tego powodu już wczesnym rankiem śpiewająca część zespołu była w drodze na XI Wojewódzki Przegląd Wiejskich Zespołów Śpiewających w Tyczynie. Jednak nie mogło nas zabraknąć również na drugim konkursie, dlatego po zakończonym występie dziewczęta z zespołu od razu ruszyły w drogę do Bukowska. Po 2 godzinach spędzonych w samochodzie dotarliśmy szczęśliwie do pięknej miejscowości leżącej w dorzeczu Sanu na Pogórzu Bukowskim. XI Ogólnopolski Festiwal „Bukowskie Prezentacje Folkloru Młodych” jak co roku przyciągnął zespoły, solistów, śpiewaków i

Danuta Stępień, Ewa Jaworska, Monika Dec i Alicja Adamczyk na scenie Bukowsku wyśpiewują I miejsce.

Danuta Stępień, Genowefa Makusak, Alicja Adamczyk, Emilia Adamczyk, Ewa Jaworska, Stefania Sondej, Monika Dec i Zofia Fila, czyli „Mazurzanek” w pełnym składzie w Tyczynie również wyśpiewały I miejsce.

instrumentalistów z kilku województw. Bukowsko po raz kolejny okazało się dla nas szczęśliwe. Wyjechaliśmy w drogę powrotną z I nagrodą. Już wtedy znany był werdykt komisji konkursowej z Tyczyny, gdzie również zespół zajął I miejsce.

Niestety był to już ostatni nasz występ w Bukowsku ze względu na ograniczenia wiekowe, dlatego należy się parę słów podsumowania. Po raz pierwszy pojawiliśmy się na Festiwalu w Bukowsku 7 lat temu. Jeszcze jako dzieci i w innym składzie. W ciągu pierwszych 3 lat dwa razy zajmowałyśmy II miejsce i raz wyróżnienie. Od 2003 roku jesteśmy co roku laureatkami I miejsca. Jednak bukowski Festiwal nie jest naszym ulubionym ze względu na nagrody, jakie tam zdobyłyśmy. Jest on wyjątkowy ze względu na atmosferę jaka na nim panuje i fantastycznych ludzi, którzy biorą w nim udział. Pomimo tego, że był to nasz ostatni występ, zawsze będziemy mile wspominać Bukowsko i na pewno kiedyś tam wrócimy.

Alicja Adamczyk

VII EDYCJA GMINNEGO HUMANISTYCZNEGO TURNIEJU SZKÓŁ

14 czerwca 2006 roku w Szkole Podstawowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Staniszewskim odbył się HUMANISTYCZNY TURNIEJ UCZNIÓW KLAS V z naszej gminy. Celem tego przedsięwzięcia było: rozpowszechnianie wiedzy dotyczącej mitologii, poprawne posługiwanie się językiem ojczystym, efektywne współdziałanie w zespole, międzyszkolna integracja oraz wspólna zabawa. Na turniej zostały zaproszone dwuosobowe zespoły reprezentujące każdą ze szkół podstawowych naszej gminy.

W trakcie zmagania turniejowych uczestnicy rozwiązywali test wiadomości, wykonywali pracę plastyczną i opowiadali mit. Nauczyciele doskonale przygotowali swoich podopiecznych. Wszyscy uczestnicy poprawnie i bezbłędnie poradzili sobie z zadaniami, jakie mieli do wykonania. Okazało się, że każda z drużyn uzyskała maksymalną liczbę punktów.

Komisja w składzie: mgr Bożena Smolak, mgr Elżbieta Burek, mgr Sylwia Sudoł przyznała cztery równorzędne pierwsze miejsca dla: Ewy Raczek i Andżeliki Ślusarczyk z SP w Woli Raniżowskiej, Barbary Kolano i Pauliny Stec z SP w Staniszewskim, Doroty

Pokój i Justyny Zapasek z SP w Ziełonce oraz Magdaleny Jurek i Moniki Kołodziej z SP w Mazurach.

Uczniowie w nagrodę za udział otrzymali książki, pamiątkowe dyplomy dla swoich szkół. Nagrodzono również pracę nauczycieli – przekazano im książki pt. „Szkola Podstawowa w Staniszewskim im. Marszałka Józefa Piłsudskiego (zarys monograficzny)” autorstwa p. Władysława Puzio, te same pozycje książkowe otrzymały biblioteki szkolne uczestników turnieju.

Miła i serdeczna atmosfera udzieliła się wszystkim uczestnikom naszego spotkania.

Anna Rosół - Sroczyk

Dni Otwartych Drzwi

Zgodnie z wieloletnią tradycją, rolnicy gminy Raniżów w ostatnią niedzielę czerwca uczestniczyli w Rolniczym Świącie organizowanym przez Podkarpacki Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Boguchwale. Impreza była objęta honorowym patronatem Wojewody Podkarpackiego – p. Ewy Draus. Rolnicy w trakcie zwiedzania mogli przekonać się, czym zajmuje się PODR, a także inne firmy i instytucje pracujące na rzecz rolnictwa. W imprezie uczestniczyło ponad 160 firm z całego kraju. Dużym powodzeniem wśród zwiedzających cieszyła VIII Regionalna Wystawa Zwierząt Hodowlanych.

Pan Stanisław Bednarz odbiera gratulacje i dyplom za wyhodowane loszki.

Rolnicy z gminy Raniżów na poletkach doświadczalnych. Od lewej: Stanisław Olszowy, Marian Bemberek, Tadeusz Sondej, Józef Grochala.

Na wystawie prezentowane było: bydło mleczne i mięsne, świny, konie, owce, kozy, króliki, nutrie, szynszyle oraz świniodzik. Zwierzęta prezentowało 73 wystawców wśród nich, miło to zaznaczyć rolnik z terenu naszej gminy – p. Stanisław Bednarz z Woli Raniżowskiej, który prezentował loszki – 3 szt. i knurki hodowlane – 2 szt. rasy PBZ.

Wystawa zwierząt to doskonała okazja do promowania i wyróżniania podkarpackich hodowców. Komisja oceniająca świny doceniła naszego rolnika nagradzając jego sztuki: - loszkę hodowlaną tytułem wicechampiona oraz I i II lokata za loszki hodowlane

Stanisław Bednarz prezentuje swoją loszkę na wystawie.

oraz I i II lokata – knurki. Serdecznie panu Stanisławowi gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów w jakże trudnej pracy.

Dużym zainteresowaniem wśród rolników cieszyła się także wystawa maszyn rolniczych. Firmy prezentowały nowe rozwiązania w technice rolniczej. Ekspozowane były ciągniki różnej mocy, kombajny zbożowe, agregaty zbożowe...

Na dwudziestohektarowym polu doświadczalnym rolnicy mogli obejrzeć prowadzone kolekcje odmian zbóż, ziemniaków, warzyw, ziół, wierzby energetycznej. Zapoznali się z prowadzonymi doświadczeniami nawozowymi, z różnymi wariantami chemicznej ochrony roślin.

Wystawa maszyn do produkcji rolnej.

W czasie DOD zorganizowane zostały także konkursy, loteria fantowa, kiermasze środków plonotwórczych, rękodzieła ludowego, krzewów ozdobnych. Jak zwykle świadczone było specjalistyczne doradztwo przez specjalistów Ośrodka oraz przedstawicieli firm pracujących na rzecz rolnictwa.

Spotkania zaszczylicili swoją obecnością przedstawiciele władz lokalnych i parlamentarzysty.

Całość imprezy uświetniły występy zespołów artystycznych i kapele ludowe. Należy mieć nadzieję, że zaprezentowany dorobek rolników, hodowców zwierząt oraz firm pracujących na rzecz rolnictwa podczas Dni Otwartych Drzwi przyczyni się do podniesienia efektywności produkcji rolnej wśród naszych rolników.

Zorganizowany bezpłatny wyjazd rolników na powyższą imprezę odbył się dzięki uprzejmości pana wójta Jana Niemczyka, za co w imieniu rolników serdecznie dziękuję.

Krystyna Kościółek

Raniżowscy rodacy

JESTEM Z RODU MIERZWÓW

Spotkanie z Janem i Anną Mierzwa - nauczycielami, wychowawcami, działaczami ZNP

ŻYCIOWE WYBORY

Raniżowski rodak Jan Mierzwa opowiedział o swojej życiowej drodze, która często była kręta, zawiła, ale bardzo bogata i ciekawa. Droga, która rozpoczęła się 24 grudnia 1938 r. w Raniżowie, obecnie ul. Nowowiejska. Przyszedł na świat jako kolejne dziecko w rodzinie mistrza stolarskiego Franciszka Mierzwy i Agnieszki z domu Starkowicz. Okres wczesnego dzieciństwa to czas wojny, dlatego trudno o tym wspominać i opowiadać. Jan urodził się w rodzinie wielodzietnej, dlatego silne więzi rodzinne zostały już w dzieciństwie zawiązane i trwają do dnia dzisiejszego, mimo upływu lat i zmiany pokoleniowej.

Ukończył szkołę 7-klasową w 1952 roku i nieco pod wpływem starszego rodzeństwa oraz z większych możliwości podjęcia pracy rozpoczął naukę w Technikum Hutniczym w Stalowej Woli. Kończąc szkołę w 1956 r. uzyskał tytuł technika – hutnika w specjalności kuźnictwo i prasownictwo. Za swoje osiągnięcia w nauce szkoła wytypowała Jana na studia na Akademii Górniczo – Hutniczej w Krakowie. Niestety z przyczyn materialnych zrezygnował ze studiów i podjął pracę w Hucie Stalowa Wola na wydziale prasowni.

Chcąc uzyskać większe doświadczenie, poznać inne miejsca i miasta od 1957 r. rozpoczyna pracę w Zakładach Mechanicznych URSUS, przy produkcji traktorów jako technik technolog na kuźni.

Znów nadeszła zmiana obranej drogi. Plany życiowe związane z założeniem rodziny spowodowały, że Jan wrócił w rodzinne strony, bowiem w roku 1960 żeni się z raniżowianką Anną Szuba (dom rodzinny na osiedlu Lisy), która była nauczycielką fizyki, matematyki i chemii. Z tego też względu sam podejmuje studia w Studium Nauczycielskim w Rzeszowie, które kończy w 1961 r. Pani Anna pracowała w Szkole Podstawowej nr 2 w Kolbuszowej, w Liceum Ogólnokształcącym, w Szkole Zawodowej. Natomiast pan Jan zatrudniony został w szkołach podstawowych w Kolbuszowej jako nauczyciel rysunku i prac ręcznych.

Okazało się, że ta zmiana była bardzo trafiona i dobra. Nasz rodak wraz z małżonką angażują się w działalność społeczną w Związku Harcerstwa Polskiego. Pani Anna była opiekunem drużyny i członkiem Komendy Hufca w Kolbuszowej. Wspólna praca z dziećmi daje obojgu dużo satysfakcji. Pod koniec lat siedemdziesiątych pan Jan pełnił społecznie funkcję Komendanta Hufca ZHP w Kolbuszowej, uzyskał stopień instruktorski podharcmistra i harcmistra. Organizował i był komendantem wielu obozów harcerskich.

Świetne wyniki w działalności społecznej są powodem, iż od 1965 r. zostaje zatrudniony w tworzącej się Zasadniczej Szkole Zawodowej w Kolbuszowej jako kierownik Warsztatów Szkolnych a później nauczyciel teorii. Był niejednokrotnie nauczycielem uczniów z Raniżowa. Od 1972 roku podejmuje pracę w SP nr 1 w Kolbuszowej, uzupełnia wykształcenie na WSP w Rzeszowie i w Instytucie Kształcenia Politechniki Rzeszowskiej, który kończy w 1978 r., uzyskując wykształcenie wyższe.

Pracuje w SP nr 2 i Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej. W okresie pracy w SP nr 2 jest również dyrektorem zajęć pozalekcyjnych. Organizuje wiele kółek przedmiotowych i

Jan Mierzwa

Anna Mierzwa z d. Szuba.

artystycznych na terenie miasta i gminy Kolbuszowa, nadzorując pracę tych placówek i prowadząc ich dokumentację.

Niestrudzenie organizował wycieczki krajowe i zagraniczne dla dzieci i młodzieży, nauczycieli, pracowników oświaty a także emerytów. Wspólnie z żoną prowadził wiele turnusów kolonijnych jako wychowawca i jako kierownik.

Jako działacz dał się dobrze poznać lokalnej społeczności, która obdarzyła Go swoim zaufaniem, został wybrany Radnym Rady Powiatu w Kolbuszowej za okres 1998-2002. Na emeryturę przeszedł w roku 1991.

Państwo Anna i Jan wychowali dwoje dzieci. Mirosława, który jest magistrem pedagogiki i przysposobienia obronnego oraz doradcą zawodowym. Pracuje w ZST w Kolbuszowej. Dorotę, która jest magistrem ekonomii, ukończyła studia podyplomowe na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie z zakresu matematyki i studia podyplomowe na WSP w Kielcach z zakresu fizyki z astronomią. Pracuje w Zespole Szkół nr2 w Kolbuszowej. Z tego wynika, że zmiana drogi życiowej była słuszną, skoro dzieci zdecydowały się na wybór tego samego zawodu co rodzice.

DZIAŁALNOŚĆ W ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

Odrębny okres w życiu Jana Mierzwy to praca w organizacji związkowej nauczycieli czyli w Związku Nauczycielstwa Polskiego. Na tej niwie również wspólnie pracowali z żoną. Do ZNP należy od 1961 r. Podejmuje działania w obronie interesów nauczycieli i pracowników oświaty oraz emerytów i rencistów. Od 1978 r. zostaje członkiem władz Oddziału ZNP w Kolbuszowej. Po 1981 r. został przewodniczącym Komisji Socjalnej dla nauczycieli i pracowników oświaty przy Inspektoracie Oświaty Miasta i Gminy Kolbuszowa. W roku 1982 zaistniała możliwość reaktywowania ZNP (po stanie wojennym). Pan Jan podejmuje energiczne działania, aby powstawały grupy inicjatywne, ogniska ZNP, kieruje grupą, która pracuje nad Statutem i rejestracją Oddziału ZNP w Kolbuszowej. Za swój wkład w tworzenie Oddziału na konferencji wyborczej został wybrany jego prezesem. Funkcję tę pełni do dnia dzisiejszego, wybierany na kolejne kadencje.

Swoją działalność związkową prowadził również w Okręgu ZNP w Rzeszowie, gdzie od 1983 r. był członkiem Zarządu Okręgu, a w latach 1990-94 był członkiem prezydium i wiceprezesem

Zarządu Okręgu do spraw kultury, sportu, turystyki, rekreacji i wypoczynku.

Dał się poznać jako świetny organizator kilkudziesięciu imprez sportowych dla nauczycieli, pracowników oświaty i ich rodzin. Mimo, że od 1991 r. jest na emeryturze, to nadal cieszy się ogromnym zaufaniem nauczycieli i nadal pełni funkcję prezesa Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego w Kolbuszowej.

Również pani Anna nie ustała w swojej społecznej działalności i gdy po 30-tu latach pracy przeszła na emeryturę, rozpoczęła działalność w Sekcji Emerytów i Rencistów przy Oddziale ZNP w Kolbuszowej.

W latach 2002-06 była przewodniczącą Zarządu Sekcji w Kolbuszowej i sekretarzem Okręgowej Sekcji Emerytów i Rencistów przy Podkarpackim Zarządzie ZNP w Rzeszowie. Działa również w Katolickim Stowarzyszeniu „Civitas Christiana” pełniąc funkcję sekretarza Koła Terenowego w Kolbuszowej.

RODZINA

Jan i Anna Mierzwa należą, jak już było wspomniane, do dużej rodziny Mierzwów. Starsze pokolenie Raniżowa świetnie pamięta seniora rodu – Franciszka - mistrza stolarskiego. Zapewne jeszcze w niektórych domach raniżowskich i nie tylko są okna, łóżka i meble wykonane przez pana Mierzwę. Miał swoich uczniów fachu stolarskiego. We wspomnieniach jawi się jako człowiek wyszukanego dowcipu, żartu i dobrego humoru. Zawsze był życzliwy, uśmiechnięty i otwarty do ludzi. Wspierał swoją żonę w gospodarstwie domowym i wychowaniu 11 dzieci. Miał na utrzymaniu wielodzietną rodzinę, a czasy nie zawsze były sprzyjające tak dużym rodzinom. Należy tu wspomnieć całe rodzeństwo ze względu na to, że żadne nie zapomniało, gdzie jest ich dom rodzinny. Chętnie do Raniżowa przyjeżdżają ze swoimi dziećmi, wnukami i prawnukami. Zjazdy są spontaniczne, ale

dzień parafialnego odpustu, czyli 15 sierpnia jest czasem, gdy spotyka się cała rodzina.

Rodzeństwo Mierzwów:

1. Stefan - ur.1923 r. zm. 1990 r., żona Julia i córka Urszula – zam. Rzeszów.
2. Zofia - ur.1927 r. zm. 1984 r., po mężu Kusy. Dzieci: Henryk (zam. w Dębicy), Halina (zam. w Krakowie), Danuta (zam. w Dębicy).
3. Katarzyna - ur. 1927 r., po mężu Ogrodzińska – zam. Stalowa Wola.
4. Maria - ur. 1929 r., po mężu Strecher - Stalowa Wola. Dzieci: Elżbieta i Halina (zam. Rzeszów), Krystyna (zam. Kraków).
5. Stanisław - ur.1932 r. zamieszkały w Warszawie. Dzieci: Tomasz (zam. w USA) i Marcin (zam. Warszawa).
6. Bronisława - ur. 1934 r., po mężu Rzepka – Bratkowice. Dzieci: Stanisław i Helena (zam. Kolbuszowa), Ewa (zam. Strzyżów), Krystyna (zam. Bratkowice).
7. Jan - ur. 1938 r., żona Anna z Raniżowa - zam. Kolbuszowa. Dzieci: Mirosław i Dorota (zam. Kolbuszowa).
8. Edmund - ur.1942 r. zam. na ojcowiznie w Raniżowie.
9. Marian - ur. 1946 r., zam. w Radomiu. Dzieci: Małgorzata i Agata (zam. Warszawa), Michał (zam. Radom).
10. Eugeniusz - ur. 1949 r., żona Anna z domu Kasica z Raniżowa – zam. Rzeszów.
11. Zmarły w dzieciństwie Tadeusz.

Zapewne czytelnicy będą mogli wspomnieć tych, którzy są raniżowskimi rodakami. Zbliża się „Zielna”, na pewno takich zjazdów rodzinnych będzie wiele. Może warto przypomnieć czytelnikom Wieści Raniżowskich dzieje rodowe? Zapraszam do współpracy.

Władysław Stój

Rodzinny zjazd na „Zielną” 2005 roku.

WIELKI JUBILEUSZ WSI DZIKOWIEC

Jubileusz ten został zobrazowany w dniu 2 lipca 2006 roku dla uczczenia 440 lat istnienia wymienionej miejscowości. Odbył się w godzinach popołudniowych (16.30 – 18.30) na rodzimym stadionie sportowym. Na jego treść złożyło się wielkie widowisko historyczno – plenerowe z okazji nadania lokacji (założenia) wsi Dzikowiec w dniu 1 lipca 1566 roku przez króla Polski Zygmunta Augusta.

Przedstawienie składa się z 12 scen, które zgodnie z panującym ówczesnym ceremoniałem i autentyczną dekoracją pokazuje przemiany społeczno – gospodarcze i obyczajowe wsi Dzikowiec na szerokim tle historycznych przeobrażeń w Polsce w ciągu całego omawianego okresu.

Widowisko reżyserowała Teresa Opalińska, która równocześnie jest autorką dziesięciu odsłon. Dwie dalsze dopisane do dwunastki opracowali: Zofia Drapała i Krzysztof Klecha, aktualny wójt gminy Dzikowiec.

Ewenementem godnym psychologicznego podkreślenia jest to, że aktorami inscenizacji pod względem artystycznym i technicznym byli miejscowi dobrani mieszkańcy wsi w przekrojowym wieku życia, poczynając od najmłodszych dzieci przedszkolnych, a kończąc na ludziach dojrzałych i starszych. Stwarzało to zrozumiałe nie tylko estetyczne przeżycie, ale

budziło również przeświadczenie, że wieś tę od wieków budowali niegdysiejsi mieszkańcy, a dzisiejsi żyjący dalej ją tworzą i cieszą się nią. Tutaj każdy z nich znajduje zapewnioną godność osobistą, tak bardzo potrzebną każdej jednostce ludzkiej, zwłaszcza w dzisiejszym świecie nie tylko w Dzikowcu. Budzi to rozumiały optymizm, miłość do stron rodzinnych tej niby małej, „ale jakże wielkiej ojczyzny”. Przesłanki te są zaczynem wspaniałego polskiego patriotyzmu, są wspaniałą lekcją postawy obywatelskiej.

Przedstawienie zaszczytliwi swoją obecnością zaproszeni honorowi goście: wiceminister rozwoju regionalnego senator RP Władysław Ortyl z małżonką, senator RP Mieczysław Maziarz, poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec i miejscowi księża z gminy Dzikowiec. W tym uroczystym spotkaniu bardzo licznie wzięła udział zgromadzona miejscowa i okoliczna ludność.

Z okazji jubileuszu została również wydana książka pt. „Dzikowiec 1566 – 2006” pod redakcją Wojciecha Mroczi. W skład zespołu aktorskiego wymienionej edycji weszli: Bartłomiej Peret, Maciej Skowroński, Marian Piórek, Władysław Puzio i Krzysztof Klecha. To zbiorowe opracowanie przedstawia wydarzenia historyczne, uwarunkowania przyrodnicze i osadnicze, a ważnym jego rozdziałem to dzieje parafii od początków jej istnienia do obecnych czasów.

Władysław Puzio
Staniszewskie, 17.07.2006 r.

Pioruny i błyskawice

Lato to pora, gdy na naszej półkuli pojawia się znaczna ilość burz. Jednych grzmoty i świetlne efekty na niebie przerażają, a dla innych to fascynujący spektakl przyrody. Na całej kuli ziemskiej uderza co minutę około 6000 piorunów. Najwięcej w tropikach.

PIORUNY

Jest kilka rodzajów piorunów, a tylko jeden z nich dosięga ziemi – to tak zwany piorun linowy pojawiający się na niebie w postaci długich rozgałęzionych błyskawic. Inne przebiegają pomiędzy chmurami, czasem nawet na długości kilkudziesięciu kilometrów. Nazwano je po prostu piorunami międzymurowymi.

Niedawno zaobserwowane, tak zwane krasnoludki lub duszki (ang. sprite), rozbłyskują ponad powłoką chmur. Mogą swoim zasięgiem objąć obszar do 10000 m³. Duszki przypominają wyglądem duże czerwone „meduzy” z zielonymi mackami skierowanymi do dołu. Sięgają wysokości 90 km w górę. Pojawiają się bezpośrednio po zwykłym wyładowaniu, ale nie po każdym. Ludzkie oko nie zawsze może je dostrzec, a obserwacje prowadzone za pomocą przyrządów elektronicznych z samolotów i wież meteorologicznych nie zawsze były skuteczne, ze względu na występujące podczas wyładowań zaburzenia pól elektromagnetycznych. Ponad chmurami pojawiają się też pionowe wyładowania, o wiele słabsze od elfów. Dżety to błękitne stożki sięgające 36 km w górę, przemieszczające się z prędkością 100 km/s. Widoczne za pomocą bardzo czułych kamer. Ich natura nie jest zbadana. Pioruny perełkowe i łańcuchowe przypominają kształtem sznur świetlistych pereł lub ognisty łańcuch, tak jakby rozczłonkowaną błyskawicę liniową.

Najdziwniejsze są pioruny kuliste. Są to skupiska, jak sama nazwa wskazuje, w kształcie kul, jaskrawo świecącego zjonizowanego gazu, o średnicy najczęściej kilkudziesięciu centymetrów. Zwykle świecą żółto, choć spotykano czerwone, pomarańczowe czy nawet o zielonkawym odcieniu. Pojawiają się jakby znikąd i płyną w powietrzu. Mogą wpaść przez otwór do pomieszczeń, wlecieć przewodem wentylacyjnym, po czym wypłynąć bezgłośnie innym otworem. Czasem pękają z hukiem lub na trasie swojej wędrówki pozostawiają osmalone ślady. Jednak to piękne zjawisko może być śmiertelnie niebezpieczne. Może porazić prądem lub spowodować wyładowania w odbiornikach podpiętych do sieci elektrycznej. Podczas spotkania z piorunem kulistym należy stać spokojnie i nie zbliżać się do niego.

Wyjątkowymi wyładowaniami są tak zwane ognie św. Elma. Są to małe i ciche wyładowania atmosferyczne, obserwowane podczas burz w pobliżu przedmiotów o ostrych krawędziach lub zakończeniach (takich jak maszty, anteny czy skały). Powodowane są silnym i nagłym wzrostem natężenia pola elektrycznego wokół tych przedmiotów. W miejscach skupienia ładunków przybierają postać małych świecących iskier, za dnia ledwo widocznych, nocą zaś dość widowiskowych. Często towarzyszy im syczenie. Ten rodzaj wyładowań można najczęściej zaobserwować na masz-

tach statków. Marynarze postrzegają ognie św. Elma za dobry znak, mimo iż należałoby je potraktować jako sygnał do ucieczki.

Najczęściej długość pioruna waha się w granicach kilometra, ale spotkano także takie, które miały więcej niż 10 km. Zanotowany rekordzista mierzył nawet 150 kilometrów długości.

NIEBEZPIECZNY PRĄD

Przebywanie podczas burzy na otwartym terenie wiąże się z niebezpieczeństwem porażenia elektrycznego przez piorun. Niebezpieczne jest nie tylko bezpośrednie trafienie ładunkiem w istotę żywą, ale też wyładowanie w pewnej odległości od człowieka. Gdy piorun uderzy na przykład w drzewo i ładunek spłynie do ziemi, pod powierzchnią występuje duże napięcie. Podczas poruszania się człowieka różnica potencjałów między jedną a drugą nogą może doprowadzić do porażenia. Kiedy błyskawica dosięga ziemi, stapia wszystko, co tylko znajduje się obok. Temperatura w miejscu uderzenia sięga 30000 stopni Celsjusza.

OCHRONA PRZED PIORUNAMI

Podstawą ochrony powinien być zdrowy rozsądek. Błyskawice trafiają w miejsca o najmniejszym oporze elektrycznym, najczęściej w drzewa, wzgórza i wysokie budynki. Dlatego najgorszym miejscem do schronienia się przed burzą jest wysokie, odosobnione drzewo! Jeżeli błyskawica uderza w wilgotny przedmiot – na przykład drzewo czy ścianę – wówczas natychmiastowe wrznięcie wilgoci powoduje tak gwałtowne rozszerzanie się pary, że wydaje się, iż przedmioty te eksplodują. Trafienie piorunem może spowodować oparzenia, poważnie uszkodzić ważne organy, a nawet zatrzymać serce. Ginie co czwarty człowiek porażony gromem.

Podczas burzy bezpieczniej jest w budynku, jaskini, kanionie. Lepiej pozostać w domu i nie wychodzić, chyba że jest to naprawdę konieczne. Ryzykowne jest pozostawanie w wodzie i na wodzie w łódkach.

Warto zostać w samochodzie, gdyż są one jednymi z bezpieczniejszych miejsc do ukrycia się. W przypadku uderzenia pioruna prąd spłynie po karoserii, nie penetrując wnętrza. Jeśli nie ma w pobliżu schronienia, należy unikać wysokich obiektów w okolicy. Trzeba poszukać obniżenia terenu, jak wąwóz czy dolina, i trzymać się z dala od obiektów metalowych. Osoby przebywające w większej grupie powinny się rozproszyć.

źródło: Internet

Wysoka temperatura utrzymująca się przez większą część lipca, spowodowała poważną suszę aż do dnia 30 lipca br. kiedy to spadł kilkunastu obfity deszcz (na zdjęciu).

"... Aby teatr miał widownię, aby miał rację bytu, musi wychować sobie widza, wytworzyć w nim potrzebę obcowania ze sztuką teatru..."

Edukacja teatralna uczniów Szkoły Podstawowej w Raniżowie

Sztuka jest otwarciem na drugiego człowieka, dopełnia się dopiero w połączeniu z odbiorcą. Szczególnie teatr spaja różne rodzaje sztuki, integrują się w nim elementy literatury, muzyki, tańca, malarstwa, które stają się środkami teatralnego wyrazu. Teatr zaspokaja potrzeby psychiczne jednostki ludzkiej i odgrywa ważną rolę w rozwoju osobowości człowieka.

W edukacji polonistycznej na II etapie kształcenia nie może zabraknąć kształcenia kulturalnego, teatralnego; wzbogacania wiedzy ucznia i słownictwa związanego ze sztuką teatralną, upowszechniania, oddziaływania i budzenia wrażliwości na odbiór słowa poetyckiego oraz wartości i znaczeń teatralnych.

Terminologia teatralna potrzebna jest uczniowi do odbioru przedstawienia teatralnego oraz wypowiadania się na jego temat. Dobrze, jeżeli będzie ona kształcona jak najwcześniej, ponieważ będzie miało to wpływ na udział ucznia w życiu kulturalnym w przyszłości. Najważniejsze znaczenie mają spektakle oglądane od najmłodszych lat, w związku z tym bardzo ważną rolę pełnią wycieczki do teatru i późniejsze omawianie swoich wrażeń i zaobserwowanych elementów składających się na spektakl.

Najłatwiej i najlepiej zapoznać uczniów ze sztuką poprzez doświadczenie, czyli udział w zajęciach Edukacji Teatralnej w

Teatrze, gdzie uczniowie mają możliwość poznać od kulis prace teatru, jak również wziąć udział w krótkich fragmentach przedstawień. Lekcje teatralne pozwalają zapoznać uczniów z przestrzenią sceniczną, urządzeniami scenicznymi, cyklem produkcyjnym spektaklu, zawodami teatralnymi takimi jak: reżyser, kostiumolog, scenograf, akustyk, maszynista, garderobiana, aktor, sufler, realizator dźwięku, malarz, inspicjent, charakteryzator.

Celem "Sceny szkolnej", czyli krótkiego kursu wiedzy o teatrze, jest przygotowanie młodzieży szkolnej do pełnego i aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym.

„Scena szkolna” to znakomity i skuteczny sposób na przybliżenie młodzieży bogatego i różnorodnego świata teatru. Realizując program edukacji teatralnej, kształtuje się określone nawyki:

- uważnego słuchania,
- świadomego odbioru sztuki teatralnej,
- korzystania z dóbr kultury,
- dzielenia się przeżyciami i spostrzeżeniami na temat obejrzanego spektakli.

Wychowanie przez teatr tworzy szkołę umiejętności przeżyć, stanowi ważny czynnik kształcenia wrażliwości estetycznej, postaw moralnych i kultury ogólnej.

Dzięki kontaktom z teatrem rozwijają się pozytywne cechy dzieci: postawy, zainteresowania, świat wartości. Z tego powodu sztuka teatralna jest wartościowa, gdyż uczy życiowej mądrości i jednocześnie bawi widza.

"Scena szkolna" to sześciocyfrowy cykl - spektakle adresowane do dzieci i młodzieży szkół podstawowych. Przedstawienia na temat historii teatru, pisane były specjalnie na zamówienie i uzyskały rekomendację Podkarpackiego Kuratorium Oświaty. Każdy z programów przygotowywany był pod okiem fachowców – nauczycieli oraz pełnego zespołu realizatorów, którzy uczestniczyli w powstawaniu przedstawień teatralnych.

W zajęciach teatralnych brały udział klasy IVb, IVa, Vb; zajęcia te miały następującą tematykę lekcji (programów):

Program 1: "O widowni, czyli o nas samych"

Po co przychodzimy do teatru? Dlaczego w teatrze są bileterki? Czy w teatrze potrzebna jest kurtyna, po co są dzwonki i gong? Jak patrzeć na przedstawienie? Czy oklaski podczas przedstawienia są tylko staroświeckim zwyczajem, czy też coś znaczą? Jak trzeba

zachowywać się w teatrze, by pobyt na spektaklu był przyjemnością? "Pan Twardowski"

Program 2: "O scenie - czyli o nas samych inaczej"

To widz myślą chodzi po scenie, czyli o tworzeniu napięcia pomiędzy sceną a widownią. Co jest za kurtyną i jak to działa? Czy znamy tych ludzi: elektryk, akustyk, montażysta, inspicjent i sufler? Czy to już wszyscy, którzy pracują podczas spektaklu? Wycieczka do garderób, pracowni i magazynów. Adam Mickiewicz "Ballady i romanse"

Program 3: "Z kim się bawimy - czyli jak pracuje aktor"

Ten na scenie to ja - czyli co musi umieć aktor. Jak myśli aktor? Jak aktor mówi? Jak aktor działa? Co aktor mówi swoim kolegom na scenie, a co mówi widzom? Co to jest próba? Czy tragedia może śmieszyć, a komedia wzruszać? Aleksander Fredro "Zemsta"

Program 4: "Kto tym obraca, czyli o pracy reżysera"

Punkt widzenia reżysera - czyli wiem więcej, bo to ja jestem publicznością. Motywy działania reżysera - wybieram sztukę, kieruję, inscenizuję, reżyseruję. Kim są moi współpracownicy: scenograf, choreograf, autor ruchu scenicznego? Daniel Defoe "Robinson Crusoe"

Program 5: "Zagrajcie sobie sami, czyli warsztaty teatralne"

Uczniowie zapraszani są do tworzenia. Przejmują na siebie rolę aktorów. Nad przedsięwzięciem czuwa aktor, który przejmuje rolę reżysera, prowadzi warsztaty według wcześniej nakreślonego scenariusza. Oczywiście jest w nim miejsce na pewną dowolność wynikającą z charakteru przedsięwzięcia - działanie na żywym organizmie. Jak podczas pracy nad zawodowym spektaklem, najpierw mamy do czynienia z pracą nad tekstem, potem próbami i w końcu - premierą. Program piąty zostanie przeprowadzony w oparciu o "Bajki" Ignacego Krasickiego

Program 6: "Podsumowanie, czyli zapnijmy to na ostatni guzik"

Ostatni program cyklu jest rodzajem podsumowania. Uczniowie oglądają przedstawienie "Kamizelki" Bolesława Prusa. Przy okazji następuje rekapitulacja zdobytej wcześniej wiedzy.

W trakcie realizacji w/w przedstawień w korelacji różnych przedmiotów dzieci uczyły się wytrwałości i dobrej pracy. Uczniowie poznali, jak wiele trudu wymaga przygotowanie choćby krótkiego programu artystycznego. Dzieci biorące udział w przedstawieniu pozbywały się kompleksów i wzrastało w nich poczucie własnej wartości. Poprzez możliwość przemawiania przed szerszą widownią uczyły się między innymi opanować treść.

Uwieńczeniem zajęć edukacji teatralnej było obejrzenie przez uczniów pełnego spektaklu pt.: "Alicja w Krainie Czarów" na podstawie powieści Lewisa Carrolla. Był to rozśpiewany, zabawny, pełen niezwykłości i magii spektakl dla uczniów.

Głównymi zasadami tej edukacji było nauczanie uczniów poszukiwania, dostrzegania i odkrywania wartości teatralnych, analizowania i wyciągania wniosków z różnego rodzaju przeżywanych doświadczeń ludzkich, rozwijania humanistycznych motywacji wyborów opartych na własnych przemyśleniach i zdobytej wiedzy.

Wyjazdy do teatru połączone były ze zwiedzaniem redakcji Gazety Codziennej "Nowiny" oraz Telewizji Regionalnej Rzeszów.

Edukacja teatralna była ważnym doświadczeniem dla uczniów i mogła się odbyć dzięki poparciu przez Pana Dyrektora tego projektu.

tekst i foto: mgr Andrzej Surowiec

Nowe świadczenia rodzinne

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Ranizowie informuje, że od dnia 1 lipca 2006 r. przyjmowane są wnioski na świadczenia rodzinne na NOWY OKRES ZASIŁKOWY od 1 września 2006 r. do 31 sierpnia 2007 r.

Od 1 września 2006 r. ulegają zmianie wysokości świadczeń rodzinnych zgodnie z rozporządzeniem z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie wysokości dochodu rodziny albo osoby uczącej się stanowiących podstawę ubiegania się o zasiłek rodzinny oraz wysokości świadczeń rodzinnych (Dz. U. 130 poz.903).

Zasiłek rodzinny od 1 września 2006 r. wynosi:

- 48,00 zł na dziecko do 5 roku życia
- 64,00 zł na dziecko powyżej 5 roku życia do 18 roku życia
- 68,00 zł na dziecko powyżej 18 roku życia do ukończenia 24 roku życia

Ulegają zmianie również wysokości dodatków do zasiłku rodzinnego:

- 1) z tytułu wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej na trzecie i kolejne dzieci 80,00 zł miesięcznie
- 2) z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego:
 - na dziecko do ukończenia 5 roku życia 60,00 zł miesięcznie
 - na dziecko powyżej 5 roku życia do ukończenia 24 roku życia 80,00 zł miesięcznie
- 3) z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 100,00 zł jednorazowo
- 4) z tytułu dojazdu dziecka do szkoły ponadgimnazjalnej 50,00 zł miesięcznie
- 5) z tytułu zamieszkania dziecka w internacie 90,00 zł miesięcznie.

Wysokości pozostałych dodatków do zasiłku rodzinnego nie ulegają zmianie i pozostają w kwocie:

- 1) dodatek do zasiłku z tytułu urodzenia -1000,00 zł jednorazowo
- 2) dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego – 400,00 zł miesięcznie
- 3) dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka
 - a) 170,00 zł miesięcznie na dziecko, nie więcej jednak niż 340,00 zł na wszystkie dzieci,
 - b) 250,00 zł miesięcznie na dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, nie 3 więcej jednak niż 500,00 zł miesięcznie na wszystkie dzieci
- 4) świadczenie pielęgnacyjne – 420,00 zł miesięcznie
- 5) jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia się żywego dziecka – 1000,00 zł na jedno dziecko

Od 1 września wzrośnie wysokość zasiłku pielęgnacyjnego i będzie on wynosił 153,00 zł miesięcznie.

Nie ulegają zmianie wysokości kwot progowych uprawniających do przyznania świadczeń rodzinnych i wynoszą one 504,00 zł na osobę w rodzinie i 583,00 zł na osobę w rodzinie, w której jest dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności.

Anna Nieduży
Kierownik GOPS

Wyścig „Solidarności” i Olimpijczyków

W dniu 30 czerwca 2006 roku w godz. od 13.20 do 13.30 między innymi przez Raniżów, Stanisławskie, Zielonkę przebiegał 4 etap XVII Międzynarodowego Wyścigu „Solidarności” i Olimpijczyków. Start miał miejsce w Tarnobrzegu a meta w Przemyśle. Długość 198,1 km. Pierwszy lotny finisz miał miejsce w Kolbuszowej obok restauracji „Krokodyl”.

Na odcinku, który przebiegał przez gminę Raniżów, prowadziło dwóch zawodników, którzy mieli przewagę nad peletonem ok. 4 minuty.

W roku 2006, po reformie światowego kolarstwa, jest to najważniejszy wyścig w Polsce rozgrywany w tak wysokiej, światowej kategorii, w którym mogą startować wszystkie polskie ekipy. Wszystkie pozostałe imprezy kolarskie w naszym kraju wpisane są w kalendarz UCI z niższą kategorią. Wysoka kategoria, awans wyścigu Tour de Pologne w międzynarodowym kalendarzu do grupy Pro-tour'ów i odwołanie Wyścigu Pokoju sprawiły, iż Międzynarodowy Wyścig Kolarski „Solidarności”

i Olimpijczyków stał się najważniejszym wyścigiem etapowym dla polskiego kolarstwa.

W tegorocznej edycji wyścigu na rowerach ścigało się 128 zawodników.

Stanisław Samojedny

OGŁOSZENIE

Zakład Gospodarki Komunalnej uprzejmie prosi mieszkańców o racjonalne używanie wody z wodociągu gminnego.

Wysokie temperatury spowodowały gwałtowny wzrost rozbioru wody z urządzeń wodociągowych przy ich ograniczonej zdolności produkcji wody nadającej się do konsumpcji.

Dalszy niekontrolowany pobór wody uzdatnionej może spowodować okresowe braki wody w wodociągu gminnym.

Dlatego prosimy o korzystanie do podlewania trawników, roślin, itp. z innych źródeł wody.

Tadeusz Sondej
Kierownik ZGK

Statystyka demograficzna za II kwartał 2006 roku (kwiecień, maj, czerwiec)

Urodzenia – 16

w tym: ■ chłopców – 8
■ dziewczynek – 8

Zgony – 18

w tym: ■ mężczyzn – 8
■ kobiet – 10

Śluby 16

- w tym 13 małżonków pochodzi spoza terenu gminy.

Genowefa Czutył

KALENDARZ BIODYNAMICZNY

SIERPIEŃ

Dni liściowe: 4.VIII od 12⁰⁰, 5.VIII, 6.VIII do 2⁰⁰, 12.VIII od 5⁰⁰ do 18⁰⁰, 14.VIII od 5⁰⁰ do 9⁰⁰, 21.VIII od 2⁰⁰, 22.VIII do 19⁰⁰, 31.VIII od 00⁰⁰.

Dni korzeniowe: 1.VIII, 2.VIII do 7⁰⁰, 8.VIII od 6⁰⁰, 9.VIII, 10.VIII do 2⁰⁰, 16.VIII od 3⁰⁰, 17.VIII, 18.VIII do 20⁰⁰, 26.VIII od 9⁰⁰ do 20⁰⁰, 27.VIII od 8⁰⁰, 28.VIII do 23⁰⁰.

Dni owocowe: 6.VIII od 3⁰⁰, 7.VIII, 8.VIII do 5⁰⁰, 14.VIII od 10⁰⁰, 15.VIII, 16.VIII do 2⁰⁰, 22.VIII od 20⁰⁰, 23.VIII, 24.VIII, 25.VIII do 10⁰⁰.

Dni kwiatowe: 2.VIII od 8⁰⁰ do 24⁰⁰, 18.VIII od 21⁰⁰, 19.VIII, 20.VIII, 21.VIII do 1⁰⁰, 25.VIII od 16⁰⁰ do 24⁰⁰, 26.VIII do 8⁰⁰, 29.VIII od 1⁰⁰, 30.VIII do 23⁰⁰.

Czas sadzenia: od 1.VIII do 5.VIII godz. 24⁰⁰ i od 19.VIII godz. 00⁰⁰.

*Na podst. kalendarza „Dni siewu” M. Thun
opr. K. Kościółek*

Zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego zużywanego do produkcji rolnej w 2006 roku

Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Andrzej Lepper
 informuje:

Każdy ROLNIK, który chce odzyskać część pieniędzy wydanych na olej napędowy używany do produkcji rolnej powinien zbierać faktury VAT

- w terminie od 1 września 2006 r. do 30 września 2006 r. należy złożyć odpowiedni wniosek do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, w zależności od położenia gruntów rolnych.
- do wniosku należy dołączyć faktury VAT za zakup oleju napędowego, które zostały wystawione od 1 stycznia 2006 r.

W tym roku zwrot wydanych środków wynosić będzie: **38,70 zł x ilość ha użytków rolnych.**

Pieniądze wypłacane będą w terminie **1 - 30 listopada 2006 r.** gotówką w kasie urzędu gminy, albo przelewem na rachunek bankowy podany we wniosku.

Procedura i warunki ubiegania się o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego zużywanego do produkcji rolnej 2006 w roku.

1. Producent rolny w terminie od 1 września 2006 r. do 30 września 2006 r. składa wniosek o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej wraz z fakturami VAT potwierdzającymi zakup oleju napędowego do produkcji rolnej od 1 stycznia 2006 r. do wójta, burmistrza (prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia gruntów będących w posiadaniu lub współposiadaniu tego producenta rolnego (w tym dzierżawcy).
2. Za producenta rolnego uznaje się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, będącą posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym.
3. Za gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów ustawy o podatku rolnym uważa obszar gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zakrzewione lub zadrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza).
4. W przypadku, gdy grunty gospodarstwa rolnego stanowią przedmiot współposiadania, zwrot podatku akcyzowego przysługuje temu współposiadaczowi, co do którego pozostali współposiadacze wyrazili pisemną zgodę (zgoda będzie wyrażana we wniosku i nie dotyczy współmałżonków).
5. W przypadku, gdy producent rolny podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego do wniosku, o którym mowa w pkt 1 załącza się odpis z tego rejestru.
6. Wzór wniosku o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej zostanie ogłoszony w drodze rozporządzenia w Dzienniku Ustaw i będzie również dostępny na stronach internetowych urzędów gmin, urzędów wojewódzkich, ośrodków doradztwa rolniczego oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (www.minrol.gov.pl), a także udostępniony w urzędach gmin do kopiowania.
7. Faktura powinna spełniać wymogi określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu

podatku, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (DZ. U. Nr 95, poz. 798). Możliwe jest dołączenie do wniosku kopii faktur, jednakże muszą one zostać potwierdzone za zgodność z oryginałem przez upoważnionego pracownika urzędu gminy lub miasta.

8. Kwotę zwrotu podatku akcyzowego ustala się jako iloczyn ilości oleju napędowego zakupionego do produkcji rolnej, wynikającej z faktur VAT oraz stawki zwrotu do 1 litra (w 2006 r. - 0,45 zł /litr) z tym, że kwota zwrotu podatku nie może być wyższa niż kwota stanowiąca iloczyn stawki zwrotu na 1 litr oleju napędowego, liczby 86 oraz powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu lub współposiadaniu producenta rolnego, określonej w ewidencji gruntów i budynków, według stanu na dzień 1 kwietnia 2006 r. Przy ustalaniu ww. limitu nie uwzględnia się gruntów gospodarstw rolnych na których zaprzestano produkcji rolnej oraz gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza w rozumieniu przepisów o podatku rolnym.
9. Wydanie decyzji przez wójta, burmistrza (lub prezydenta miasta) ustalającej wysokość zwrotu podatku akcyzowego i wypłata kwoty zwrotu producentom rolnym nastąpi w terminie od 1 listopada 2006 r. do 30 listopada 2006 r. gotówką w kasie urzędu gminy lub miasta albo przelewem na rachunek bankowy producenta rolnego podany we wniosku.

Źródło: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Komunikat Podkarpackiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii

Powiatowi Inspektorzy Weterynarii województwa podkarpackiego wydawać będą do dnia 30 września 2006 r. decyzje o uznaniu stad bydła za urzędowo wolne od gruźlicy, brucelozy i enzoptycznej bielaączki bydła.

Uzyskanie tych decyzji stanowi niezbędny warunek sprzedaży bydła (w tym cieląt) z zamiarem wprowadzenia do handlu i podstawę ubiegania się o uzyskanie świadectw zdrowia wydawanych przez urzędowych lekarzy weterynarii.

Wymagania dla uzyskania decyzji:

1. Istnienie gospodarstwa przed 1 maja 2004 r.
2. Prowadzenie w gospodarstwie regularnych badań bydła w kierunku wymienionych chorób (w odstępach 3 – letnich) oraz brak stwierdzonych zachorowań.
3. Właściwa rejestracja gospodarstwa i identyfikacja zwierząt (prowadzenie księgi rejestracji stada, dokonywanie systematycznych zgłoszeń urodzeń, przemieszczeń i upadków bydła do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa).

Wymagane jest osobiste zgłoszenie zainteresowanych wraz z:

1. Dokumentem tożsamości posiadacza zwierząt.
2. Prowadzoną na bieżąco księgą rejestracji stada.
3. Paszportami aktualnie utrzymywanych zwierząt.

Decyzje będą wydawane we właściwych miejscowo Powiatowych Inspektoratach Weterynarii.

Kolorowe wakacje w Raniżowie

Podkarpacki Związek Byłych Pracowników PGR w Domu Parafialnym w Raniżowie realizuje projekt edukacyjno - terapeutyczny „Ognisko” dla niepełnosprawnych dzieci i młodzieży z Gminy Raniżów.

Projekt realizowany jest z Grantu przyznanego przez Fundację im. Stefana Batorego w ramach Programu Równe Szanse – Kolorowa Akademia ze środków Commercial Union Polska S.A. i Fundacji Agory, który jest realizowany od 01-07-2006 do 18-11-2006.

Pomysłodawcą oraz koordynatorem projektu jest Mieczysław Burek, który zaprosił do współpracy Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Oświaty, Kultury i Sportu w Raniżowie, Radę Parafialną w Raniżowie oraz młodzież szkolną. Podopieczni Ogniska mają zapewnioną stałą, profesjonalną i fachową opiekę ze strony osoby posiadającej odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie w pracy z dziećmi i młodzieżą (wykształcenie pedagogiczno – specjalistyczne) oraz ze strony wolontariuszy (pracownik GOPS w Raniżowie, członkowie Podkarpackiego Związku Pracowników Byłych PGR, członkowie Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Oświaty, Kultury, Sportu w Raniżowie, młodzież szkolna, dorośli mieszkańcy gminy).

Uczestnicy ogniska będą również mogli skorzystać z fachowej pomocy rehabilitanta (raz w tygodniu, 5 godzin dziennie), który będzie prowadził z chętnymi ćwiczenia. Ognisko jest wyposażone w różny sprzęt do ćwiczeń, gier i zabaw. Zajęcia prowadzone będą w formie indywidualnej i grupowej. Dzięki nim dzieci będą mogły rozwijać swoje zainteresowania i doskonalić bądź nabywać nowe umiejętności, co zwiększy ich aktywność, nie tylko w czasie zajęć, ale również w domu. W ramach programu prowadzone będą zajęcia plastyczne (rysunek kredkami, farbami, wyklejanki), rzeźba (modelina, plastelina, masa solna), techniki wykonywania różnych ozdób z papieru i innych materiałów. Wykonane przez dzieci prace zostaną umieszczone na wystawie zorganizowanej w Domu Parafialnym, otwartej dla wszystkich mieszkańców,

W okresie szkolnym starsze dzieci będą miały zapewnioną pomoc w odrabianiu lekcji, możliwe będzie również udzielanie im korepetycji przez wolontariuszy pracujących w ośrodku – starszych kolegów. W czasie zajęć dzieciom zostanie podany posiłek regeneracyjny, przygotowany przez pracowników Ogniska i wolontariuszy.

Przewidzane są również dodatkowe atrakcje dla dzieci uczestniczących w projekcie. Będą to wyjazdy – wycieczki: na basen, do teatru, kina oraz do stadniny koni. Dzięki nim dzieci lepiej poznają region, w którym żyją, poszerzą swoje horyzonty, zyskają nowe doświadczenia i wiedzę o świecie, lepiej zintegrują się z otoczeniem.

Dzięki „Ognisku” rodzice zostaną częściowo odciążeni od obowiązków związanych z opieką nad swoimi pociechami. Ten wolny czas będą mogli przeznaczyć dla siebie i swoich jakże trudnych czasami spraw rodzinnych i zawodowych.

W realizacji Projektu „Ognisko” zaangażowały się różne instytucje ze środowiska lokalnego gminy Raniżów m. in. Wójt Gminy – udostępnienie transportu, oddelegowanie pracowników do obsługi „Ogniska”, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Rada Parafialna, Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Oświaty, Kultury, Sportu w Raniżowie - finansowanie wyjazdu dzieci na wycieczki, a także uczniowie szkół znajdujących się na terenie gminy oraz dorośli mieszkańcy regionu. Ponadto poseł na sejm RP Zbigniew Chmielewicz, a także przewodniczący Rady Powiatu Kolbuszowskiego Józef Kardyś wspierają finansowo dożywianie naszych podopiecznych.

*Mieczysław Burek
Fot. Alicja Rzeszutek*

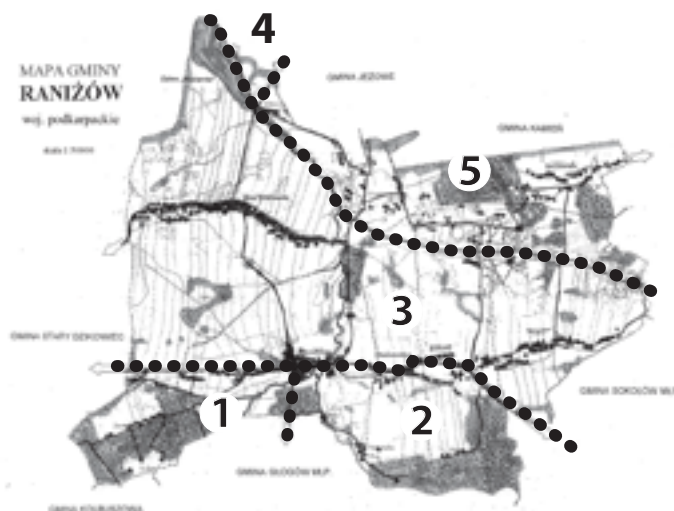
Szkody łowieckie

W związku z licznymi interwencjami i nieporozumieniami w sprawie szacowania szkód łowieckich, Zarząd Koła Łowieckiego „Sokół” w Sokołowie Młp. przypomina i informuje, iż zgłoszenia szkód przez rolników należy kierować bezpośrednio do wyznaczonych myśliwych obsługujących wyznaczone rejonu na terenach Gmin:

1. Rejon – Mazury, Zielonka, Stanisławskie – odpowiedzialny Motyl Stanisław tel. 017/7725230
2. Rejon – Raniżów, Lipnica, Wola Raniżowska – odpowiedzialny Tracz Ryszard tel. 017/7714166, kom. 502501641

Zarząd Koła Łowieckiego „Szarak” w Głogowie Młp. uprzejmie informuje, że szkody łowieckie szacuje na naszym terenie (obwód nr 28) pan Padwiński Lesław – Stanisławskie, Zielonka, Raniżów – tel. 017/8517362 lub kom. 0502096502.

Nadzór nad szacowaniem szkód z ramienia Koła sprawuje Łowczy, kolega Lis Edmund tel. 017/8517440 lub 0604200509. Równocześnie informujemy, że u kolegi Janusza Pielu w Trzebusce „Zajazd u Janusza” oraz strażnika łowieckiego Stanisława Guta zam. Hucisko 90, znajduje się środek odstraszcający dziki – Hukinol, który jest rozdawany rolnikom za darmo.

Teren działania kół łowieckich na terenie gminy Raniżów:

1. Towarzystwo Myśliwych z Rzeszowa.
2. Koło Łowieckie „Szarak” z Głogowa Młp.
3. Koło Łowieckie „Sokół” z Sokołowa Młp.
4. Koło Łowieckie „Darz Bór” ze Świerczowa.
5. Koło Łowieckie „Knieja” ze Stalowej Woli.

IX Zjazd Oddziału Gminnego ZOSP

W dniu 4 czerwca 2006 roku w remizie Ochotniczej Straży Pożarnej w Raniżowie miał miejsce IX Zjazd Oddziału Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej w Raniżowie.

Wzięli w nim udział przedstawiciele do Zarządu Oddziału Gminnego i delegaci z poszczególnych jednostek OSP z terenu gminy oraz zaproszeni goście: prezes Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Kolbuszowej mgr Stanisław Kosiorowski, Komendant Powiatowy PSP w Kolbuszowej brygadier mgr inż. Jan Ziobro, poseł na Sejm RP mgr inż. Zbigniew Chmielowiec, wójt Gminy Raniżów inż. Jan Niemczyk, sekretarz Gminy mgr inż. Roman Petejko, przewodniczący Rady Gminy Marian Indyk, radny Marian Pomykała, inspektor OC Gminy Raniżów Jan Tęcza.

Otwarcia Zjazdu dokonał Prezes Zarządu Oddziału Gminnego dr Adam Woś, który serdecznie powitał wszystkich zaproszonych gości, delegatów, przedstawicieli do ZOG jak i ustępujące władze. Następnie odczytał sprawozdanie z działalności za okres 2001 – 2006. Wymienił w nim działania ZOG służące poprawieniu działań w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Wyszczególnił, że na terenie gminy Raniżów działa 8 jednostek OSP typu S, w tym 2 jednostki należą do Krajowego Systemu Ratowniczo Gaśniczego. Jednostki te zrzeszają 399 druhów w tym 1 wspierający i 53 honorowych. Nadmienił również, że jest jedna Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza. W dalszym ciągu swojego sprawozdania wymienił działania inwestycyjne i remontowe w poszczególnych remizach i przedstawił ilość akcji i zdarzeń.

lata	2001	2002	2003	2004	2005	Razem akcji	zastępy
Mazury	2	1	5	2	1	11	11
Zielonka	-	1	2	3	3	9	9
Korczowska	-	-	2	-	1	3	3
Posuchy	2	1	2	1	4	10	10
Poręby Wolskie	1	1	-	-	1	3	3
Staniszewskie	11	1	8	4	5	29	29
Wola Raniżowska	11	12	10	5	6	44	44
Raniżów	41/50	34/43	51/66	19/23	42/58	187	240

Dh Edward Kasica składa sprawozdanie z pracy Komisji Rewizyjnej.

Po zakończeniu sprawozdania wybrano komisje zjazdowe, tj.: Komisję Mandatową, Komisję Wyborczą i Komisję Uchwał i Wniosków.

Kolejnym punktem IX Zjazdu było przedstawienie sprawozdania z działalności Komisji Rewizyjnej, którego dokonał druh Edward Kasica. Po przeczytaniu sprawozdania Komisji Wyborczej przedstawiciele do ZOG ZOSP RP w Raniżowie udali się do innej sali w celu ukonstytuowania się.

Po powrocie już nowego Zarządu, przewodniczący Zjazdu mgr S. Kosiorowski przedstawił delegatom i zaproszonym gościom skład ukonstytuowanego Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

Prezes ZGZOSP Adam Woś otwiera Zjazd.

W skład ZOGZOSP w Raniżowie weszli:

1. Prezes – dh Adam Woś
2. Wiceprezes – dh Edward Pruś
3. Komendant Gminny – st. ogn. Ryszard Kawalec
4. Sekretarz – dh Tomasz Lis
5. Skarbnik – dh Jan Białas
6. Członek prezydium – dh Eugeniusz Puzio

Członkowie: Jerzy Kasica, Władysław Kobylarz, Mariusz Małek, Edward Ciemielewski, Edward Kasica, Józef Kobylarz, Marek Sączawa, Stanisław Skiba, Eugeniusz Marut, Roman Czułyty, Jan Kupiec, Adam Burek i Jan Sondej.

W skład Komisji Rewizyjnej weszli:

1. Prezes – dh Bogusław Sikora
2. Sekretarz – dh Robert Kochanowicz
3. Członek – dh Henryk Żyła

Wybrano również delegatów i przedstawicieli do Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP w Kolbuszowej: Bogusław Sikora, Roman Czułyty, Adam Burek – delegaci, natomiast przedstawicielami zostali: Adam Woś i Ryszard Kawalec.

Przed remizą w Raniżowie. Stoją: bryg. Jan Ziobro, poseł Zbigniew Chmielowiec, Stanisław Kosiorowski, wójt Jan Niemczyk, Ryszard Kawalec, Marian Indyk

Następnym punktem Zjazdu była dyskusja, w której szczególnie głos mieli zaproszeni goście. Jako pierwszy wystąpił poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec.

Zjazd podjął uchwałę programową, która obowiązywać będzie przez następne 5 lat. Oficjalnego zakończenia IX Zjazdu Oddziału Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej w Raniżowie dokonał prezes dh Adam Woś.

*Tomasz Lis
fot. Robert Kochanowicz*

TERMINARZ ROZGRYWEK

I kolejka 12,13 sierpień

KP Ropczyce – Jutrzenka Ławnica
 Wiśłok Wiśniowa – Smoczanka Mielec
 Dromader Chrzęstów – Start Wola Mielecka
 Sokół – Malinie – Sokół Kolbuszowa
 Brzostowianka Brzostek – Chemik Pustków
 Czarnovia Czarna – Zryw Dzikowiec
LKS Żyraków – Raniżovia Raniżów
 Strzelec Frysztak – Ikarus Tuszów Narodowy

II kolejka 19,20 sierpień

Jutrzenka – Ikarus
Raniżovia – Strzelec
 Zryw – Żyraków
 Chemik – Czarnovia
 Sokół Kolbuszowa – Brzostowianka
 Start – Sokół Malinie
 Smoczanka – Dromader
 KP Ropczyce – Wiśłok

III kolejka 26,27 sierpień

Wiśłok – Jutrzenka
 Dromader – KP Ropczyce
 Sokół Malinie – Smoczanka
 Brzostowianka – Start
 Czarnovia – Sokół Kolbuszowa
 Żyraków – Chemik
 Strzelec – Zryw
Ikarus – Raniżovia

IV kolejka 30 sierpień

Jutrzenka – Raniżovia
 Zryw – Ikarus
 Chemik – Strzelec
 Sokół Kolbuszowa – Żyraków
 Start – Czarnovia
 Smoczanka – Brzostowianka
 KP Ropczyce – Sokół Malinie
 Wiśłok – Dromader

V kolejka 02,03 wrzesień

Dromader – Jutrzenka
 Sokół Malinie – Wiśłok
 Brzostowianka – KP Ropczyce
 Czarnovia – Smoczanka
 Żyraków – Start
 Strzelec – Sokół Kolbuszowa
 Ikarus – Chemik
 Raniżovia – Zryw

VI kolejka 09,10 wrzesień

Jutrzenka – Zryw
Chemik – Raniżovia
 Sokół Kolbuszowa – Ikarus
 Start – Strzelec
 Smoczanka – Żyraków
 KP Ropczyce – Czarnovia
 Wiśłok – Brzostowianka
 Dromader – Sokół Malinie

VII kolejka 13 wrzesień

Sokół Malinie – Jutrzenka
 Brzostowianka – Dromader
 Czarnovia – Wiśłok
 Żyraków – KP Ropczyce
 Strzelec – Smoczanka
 Ikarus – Start
Raniżovia – Sokół Kolbuszowa
 Zryw – Chemik

VIII kolejka 16,17 wrzesień

Jutrzenka – Chemik
 Sokół Kolbuszowa – Zryw
Start – Raniżovia

Smoczanka – Ikarus
 KP Ropczyce – Strzelec
 Wiśłok – Żyraków
 Dromader – Czarnovia
 Sokół Malinie – Brzostowianka

IX kolejka 23,24 wrzesień

Brzostowianka – Jutrzenka
 Czarnovia – Sokół Malinie
 Żyraków – Dromader
 Strzelec – Wiśłok
 Ikarus – KP Ropczyce
Raniżovia – Smoczanka
 Zryw – Start
 Chemik – Sokół Kolbuszowa

X kolejka 30 wrzesień, 1 października

Jutrzenka – Sokół Kolbuszowa
 Start – Chemik
 Smoczanka – Zryw
KP Ropczyce – Raniżovia
 Wiśłok – Ikarus
 Dromader – Strzelec
 Sokół Malinie – Żyraków
 Brzostowianka – Czarnovia

XI kolejka 07,08 października

Czarnovia – Jutrzenka
 Żyraków – Brzostowianka
 Strzelec – Sokół Malinie
 Ikarus – Dromader
Raniżovia – Wiśłok
 Zryw – KP Ropczyce
 Chemik – Smoczanka
 Sokół Kolbuszowa – Start

XII kolejka 14,15 października

Jutrzenka – Start
 Smoczanka – Sokół Kolbuszowa
 KP Ropczyce – Chemik
 Wiśłok – Zryw
Dromader – Raniżovia
 Sokół Malinie – Ikarus
 Brzostowianka – Strzelec
 Czarnovia – Żyraków

XIII kolejka 21,22 października

Żyraków – Jutrzenka
 Strzelec – Czarnovia
 Ikarus – Brzostowianka
Raniżovia – Sokół Malinie
 Zryw – Dromader
 Chemik – Wiśłok
 Sokół Kolbuszowa – KP Ropczyce
 Start – Smoczanka

XIV kolejka 28,29 października

Jutrzenka – Smoczanka
 KP Ropczyce – Start
 Wiśłok – Sokół Kolbuszowa
 Dromader – Chemik
 Sokół Malinie – Zryw
Brzostowianka – Raniżovia
 Czarnovia – Ikarus
 Żyraków – Strzelec

XV kolejka 04,05 listopada

Strzelec – Jutrzenka
 Ikarus – Żyraków
Raniżovia – Czarnovia
 Zryw – Brzostowianka
 Chemik – Sokół Malinie
 Sokół Kolbuszowa – Dromader
 Start – Wiśłok
 Smoczanka – KP Ropczyce

Spotkanie w Euro-Energetyce

W dniu 19 lipca 2006 roku Zarząd Klubu Sportowego „Raniżovia” na czele z prezesem Mieczysławem Burkiem udała się do Firmy „Euro-Energetyka” Sp. z o.o. w Mielcu, by na miejscu z jej prezesem Stanisławem Wilkiem omówić plany wspólnej współpracy na przyszły sezon piłkarski 2006/2007.

Przy tej okazji w dowód uznania i podziękowania za dotychczasowe wsparcie finansowe dla „Raniżovii” została przekazana statuetka piłkarza, która stała na eksponowanym miejscu w gabinecie Prezesa. W zamian raniżowski Klub otrzymał flagę w barwach biało-niebieskich z napisem „KS RANIŻOVIA” i baner reklamowy „Euro-Energetyki” oraz obietnicę dalszej owocnej współpracy.

Stanisław Samojedny

Na zdjęciu: Marian Pomykała – wiceprezes Klubu, Stanisław Kasica – wiceprezes Klubu, Stanisław Wilk – prezes „Euro-Energetyki”, Mieczysław Burek – prezes Klubu, Grzegorz Woś – sekretarz Klubu.

RANIŻÓW DAWNIEJ I OBECNIE...

Widok na centralne skrzyżowanie dróg i młody park. Zdjęcie z początku lat 70-tych XX wieku. Na pierwszym planie w rogu stacja trafo, z lewej przystanek PKS-u przy drodze do Woli Raniżowskiej, w głębi górujący budynek biurowy Gminnej Spółdzielni, z prawej za parkiem jeszcze parterowy budynek Gminy.

Aktualny widok na to miejsce. Zupełnie, jakby inna miejscowość. Tylko drzewa starsze o 35 lat zastąpiły ten sam budynek GS-u.

“Wieści Raniżowskie” - pismo społeczno-kulturalne. Miesięcznik. Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Raniżowie, tel. (017) 22 85 703, e-mail: goksir@ranizow.pl Redaguje Zespół. Teksty podpisane odzwierciedlają poglądy autorów. Przedruk dozwolony za zgodą Redakcji lub autora. Adres internetowy: www.ranizow.pl
www.abakus.kolbuszowa.pl/html/prasa.html Oddano do druku 02.08.2006 r. Nakład: 330 szt.

Raniżowskie obrazy

Tradycją stały się organizowane w przysiółku Raniżowa - Poręby Raniżowskie – obecnie ulica Zielona barwne bramy weselne, w które angażuje się niemalże cała społeczność. Wtedy z najgłębszych zakamarków komórek wyciągane są zabytkowe sprzęty rolnicze, na których praca znana jest już tylko starszej części mieszkańców, a dla młodzieży i gości weselnych (zwłaszcza przyjezdnych) stanowią niezwykłą atrakcję. Na zdjęciu: brama na weselu Doroty Rzeszutek i Szczepana Wilczyńskiego w dniu 22 lipca 2006 r.

Fot. Monika Samojedny.

Pamiątkowe zdjęcie zwycięskich drużyn OSP Raniżów wraz z gośćmi i komisją sędziowską wykonane po zakończeniu XXIII Gminnych Zawodów Sportowo-Pożarniczych w dniu 23 lipca 2006 r.

Fot. Stanisław Samojedny.